

והאלים

פרשת חוקת
תשפ"ה

יושב

לע"נ יעקב זאב בן צבי

העלון נכתב על ידי: מנחם ריביץ

ביחד

התפילה שלכם מאוסה עליי. תגידי להם שהתפילה שלכם, אם אתם מסוגלים לדחות בת, על אחת כמה וכמה בת שיש לה כזאת נכות, ואתם עוד דוחים אותה במקום לקרב אותה? התפילה שלכם לא רצויה אצל הקב"ה. בלאו הכי לא שומעים את התפילה שלכם. וזאת כנראה גם תפילה לבטלה, אז חבל על הזמן הזה של התפילה, בואו ניגש מיד לארוחת בוקר ונתחיל את הלימודים".

למחרת, המורה נקטה בעצתו של הרב שטיינמן והודיעה לתלמידות שבהוראתו אין

תפילה כי תפילתן לא רצויה בפני ה', לבנות היה קשה לקבל את זה, אך המורה המשיכה בשלה, שלחה אותן ליטול ידיים, ואחרי האוכל החלה ללמד. מספרת המורה: "אחרי ההפסקה, אני חוזרת לכיתה ומחכה לי מכתב עם שני עותקים, אחד שמיועד לי ואחד שמיועד להורים ולבת, הבנות כתבו שהן תפסו את הטעות שהן עשו, הן מתחרטות חרטה גמורה על כך. רק עכשיו הם קלטו את העוצמה של האבל שהם עשו".

מביא המדרש רבה על פרשתנו את המימרא של רבי יהושע דסכנין בשם ר' לוי, שתינוקות של בית רבן בימי דוד המלך, היו יודעים לדרוש את התורה מ"ט פנים טמא ומ"ט פנים טהור עוד לפני שטעמו טעם חטא, אך למרות שהיו גדולים בתורה, עדיין כשהיו יוצאים למלחמות היו נופלים. ומסביר המדרש שזה כיוון שהיו בהם דילטורין – מלשינים. לעומת זאת, בדורו של

סיפר הרב שיש שליט"א סיפור שקרה לפני מספר שנים בבית ספר בבני ברק. באחת הכיתות הייתה נערה עם עיוות בפנים, בהתחלה הבנות קיבלו אותה בהבנה ובאהבה. אבל הדברים השתנו כאשר אחת הבנות פתאום סימנה אותה ויצרה אוירה שלילית כלפיה. אותה נערה התחילה להרגיש מאוד לא נוח בכיתה, והמורה ששמה לב לדבר ניסתה ככל יכולתה לדבר ללבן של הבנות ולהסביר על החשיבות של בין אדם לחברו, אך שום דבר לא הועיל והבנות המשיכו בשלהן.

המצב החמיר כל כך עד שהילדה הזו הפסיקה להגיע לביה"ס מרוב צער, היא לא יכלה לשאת את הדחייה ואת ההרגשה הלא נעימה שיצרו לה בכיתה. המורה, שגם קיבלה טלפון מההורים שהסבירו עד כמה קשה גם להם לראות את צערה של ביתם, הייתה אובדת עצות. היא התייעצה עם בעלה שהציע ללכת לרב שטיינמן צוק"ל ולשאול אותו מה אפשר לעשות בנידון.

לאחר שבעלה סיפר לרב את הסיפור, הרב פרץ בבכי נורא, כשהוא נרגע הוא אמר שיש לו פתרון: "בבוקר פותחים את היום כמובן כמו כל יהודי, עם תפילת שחרית, אחרי זה נוטלים ידיים לפת שחרית, ואחר כך מתחילים הלימודים. תבואי מחר לכיתה ותגידי לבנות היום אין תפילה, מיד ניגשים לארוחת בוקר ומיד אחר כך מתחילים הלימודים. הבנות ישאלו אותכם מה קרה? לאכול בלי תפילה? אז תקריאי להם מהנביא, מה שהנביא כותב שהקדוש ברוך הוא אומר, העבודת השם שלכם מאוסה עליי,

שאלת השבוע

ברכות לזוכים בפרשות הקודמות: הרב יהודה ב. והרב ב.ר.

“וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן, יַעַן
לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל, לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקֹּהֶל הַזֶּה
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם”

אהרן לא הכה בסלע, אם כן מה היה
חטאו שבעתיו נענש גם הוא?

בין הפותרים נכונה יוגרל בעז"ה פרס.
תשובות יש לשלוח למייל 4663MR@GMAIL.COM

אנחנו נמצאים כבר קרוב לשנתיים במצב מלחמה, המלחמה שהחלה באותו אסון גדול שהגיע כמעט עד לפתח ביתי, וממשיכה גם היום לפעמים בעצימות גדולה יותר ולפעמים פחות, אך כשרבים מבני עמנו נמצאים באופן קבוע במצב של סכנה, כאשר כל פעם נופל אסון על משפחה אחרת אם בנפש או בממון.

אם נסתכל על גודל הסכנה שעמדה ועל הניסים הגלויים שעשה עמנו ה' שמציל אותנו פעם אחר פעם, פעם על ידי שליח ופעם בעצמו, נגיע למסקנה שאנחנו צריכים המון זכויות כדי שנוכל לשרוד. "תורה מגנה ומצלה" זה הבסיס, "תהילים נגד טילים" זה ודאי מבורך, לימוד תורה וקיום המצוות הם הדבר העיקרי שכל אחד צריך לעשות כדי להרבות בזכויות, אך יחד עם זאת נזכור, כי ציבור ניצל בזכות אחדות, בזכות מידות.

אחאב היו כולם עובדי עבודה זרה, אך כיוון שלא היו בהם דילטורין, היו יוצאים למלחמה ומנצחים.

ואל המדרש הזה מתייחס המשך חכמה (פרשת בשלח): בהתבונן בדרכי התורה נראה כי במצות מעשיות כמו עו"ג ועריות, יש כרת וסקילה ושאר מיתות ומלקות. לא כן בנמוסיות ומדות כמו מחלוקת, לשון הרע, רכילות וגזל שבהן אין מלקות. אך זה דוקא ביחיד שעובר על דברים אלו, אבל אם הצבור חוטאים בזה מצאנו להיפך, שדורו של דוד כולם צדיקים היו וע"י שהיו בהן דילטורין היו נופלים במלחמה כו' אבל דורו של אחאב עובדי ע"ז היו וע"י שלא היו בהן דילטורין היו יורדים למלחמה ומנצחים. כי אם הצבור עוברים על העבירות החמורות, נאמר: "השוכן אתם בתוך טומאתם", אבל בנמוסיות, במדות, בלשון הרע, ובמחלוקת כתוב: "רומה על השמים וגו'" כביכול סלק שכינתך מהם.

גם בחורבן שני הבתים, שאל ימי האבל עליהם אנו מקרבים מתוך תפילה שיתבטלו בבנין הבית השלישי, אנו מוצאים שבמקדש ראשון עברו העם על שלוש העברות החמורות, ובמקדש שני אמנם עסקו בתורה ובמצות, אך נחרב הבית מפני שנאת חנם. ואמרו רבותינו ז"ל שגדול היה העוון בחורבן בית שני, הרי שאם הצבור משחיתים את המדות, זה גרוע יותר מאם עוברים על המצוות.

והפשט בזה, אומר המשך חכמה הוא שציבור לא נכרת, על ציבור אין דין כרת. גם כשהציבור חוטא, הרי ככלל לא חל עליהם כליה. אבל כיון שפונים אלו נגד אלו, מלשינים, מרכלים ומדברים לשון הרע אחד על השני, כבר לא נחשבים לציבור. לכן אנחנו רואים שגם בסדום לא נכרת דינם על כל העבירות, אלא על הגזל, ואנחנו רואים שבחטא העגל מחל הקב"ה על העבודה זרה – אך במרגלים, שהיה לשון הרע וכפיות טובה, לא מחל וגזר שכל הדור ימות במדבר.

האזן חינם לשיעור המיוחד:

4663MR@GMAIL.COM

0733-578-562 שלוחה 3

וקבל כלים לשמור על הלימוד בכל מצב

